

reformbestræbelser, der er for at løfte kvaliteten og indholdet.

Fru Hanne Severinsen siger, at der ligger en snert af, at tingene skal passe sammen. Ja, for mig er det ikke nogen kritik, at tingene skal passe sammen. For mig er det hele forudsætningen i den øvelse, vi er i gang med i øjeblikket, at gøre det muligt for unge eller for studerende undervejs i deres livsforløb at kunne skifte til en uddannelse, der ligger lige ved siden af, og derfor er det vores opgave at sørge for, at det kan lade sig gøre, bl.a. ved at sikre, at planlægningen sker, så det er mest hensigtsmæssigt. Og jeg kan stadig væk ikke se, hvorfor det ikke skal ligge i Undervisningsministeriet ligesom alle de andre mellemlange videregående uddannelser.

Til sidst vil jeg sige til fru Elisabeth Arnold, der henviser til fagets egne udøvere: De siger jo rent faktisk selv, at det er et problem i forhold til kvaliteten af uddannelsen, at netop disse to uddannelser ikke ligger i Undervisningsministeriets regi, og de peger på, at de skal flyttes fra amterne over i staten. Så selv fagets egne udøvere tror ikke på, at det kan løftes, hvis ikke de bliver placeret i det regi.

(Kort bemærkning).

Hanne Severinsen (V):

Kan fru Antorini ikke se den nærliggende fare, der kan ligge i, at vi nu starter en strukturdebat, når det, der er brug for her og nu, er at gøre noget for at få gjort denne uddannelse bedre, og når vi har en undervisningsminister, der siger, at hun har de håndtag, der skal bruges, og at der er en masse lokale og regionale initiativer, som i virkeligheden bare venter på at gå i gang?

Jeg vil i virkeligheden advare imod, at vi kaster os ud i for lange diskussioner. Jeg synes hellere, vi skulle prøve at se på, hvad der rent faktisk foregår, og så prøve at sikre, at de ting, de ideer, der er rundt omkring, kan gennemføres.

(Kort bemærkning).

Ole Hækkerup (S):

Det er til det med det naturlige samarbejde mellem en uddannelsesinstitution og så f.eks. dem, der skal aftage dem, der kommer ud af uddannelsesinstitutionen siden hen: Hvis det var et ønske, så deler jeg fru Christine Antorinis ønske om, at der er et stort samarbejde, men det er jo langtfra tilfældet i dag, at det konsekvent

er sådan, at man har et stort samarbejde mellem aftager og uddannelsessted.

Det er jo ikke sådan, at der pr. automatik er sådan et pædagogseminarium eller lærerseminarium, der har et eller andet integreret samarbejde med f.eks. lokale institutioner. Jeg tror, at det var det eksempel, fru Christine Antorini nævnte.

Det, jeg siger, er, at jeg godt kan se nogle store fordele i, at en uddannelsesinstitution som f.eks. Sygeplejeskolen ligger lige ved siden af hospitalet. Jeg ved godt, det måske kan lyde lidt utroligt, men i sådan noget helt banalt som, at man spiser i den samme kantine, at man går i det samme miljø, at det er de samme folk, man møder hele tiden, at det er de samme ting, der sker, og at man, den dag man skal over og arbejde på hospitalet, så har befundet sig i det miljø, været præcis samme sted, eller når man er tilbage på skolen, så kender nogle af dem, der er på hospitalet, altså dér, hvor man skal arbejde, hvis man har været i praktik eller sådan noget, er der et eller andet samspil, som har en værdi.

Og det er jo tit nogle af de værdier, som er så svære at måle, men som man opnår, når man decentraliserer, og det er da noget af det, hvor jeg tit sætter en bremse i i forhold til at sige: Nu skal vi bare gøre det hele mest effektivt ved at centralisere alting. Ja, selvfølgelig blev alt mest effektivt rent økonomisk set, hvis vi bare centraliserede; så kunne der sidde én og bestemme det hele, men det ville være uhensigtsmæssigt, netop i forhold til at få kreativiteten til at blomstre eller få nye måder at gøre tingene på til at blomstre. Det synes jeg fru Antorini glemmer lidt.

Så skal jeg spørge, om jeg kan få eksempler på, hvordan løftet i indhold og kvalitet bliver forhindret på grund af placeringen i amterne.

Tredje næstformand (Poul Nødgaard):

Taletiden er 1 minut, hr. Ole Hækkerup.

(Kort bemærkning).

Christine Antorini (SF):

Jeg vil bare understrege, at SF's intention med det her beslutningsforslag bestemt ikke er at effektivisere. Det er en helt anden intention, vi har med det, nemlig at få en bedre kvalitet i sygeplejerskeuddannelsen og sikre os, at der er tilstrækkelige praktikpladser også til de kommende generationer af sygeplejersker, der gerne skulle komme. Og for at der kan komme til-